

PŘÍBĚH JAROSLAVA KRAUSE V OBRAZECH

Vypracovali: Mašatová Tereza, Telvaková Daniela, Chaloupka Lukáš,
Tais Jan, Telvak Jiří, žáci 8. B ZŠ U Santošky 1, Praha 5,
pod vedením paní učitelky Evy Erbenové

Autor ilustrací: Vasyl Komarnytskyy (7. ročník)

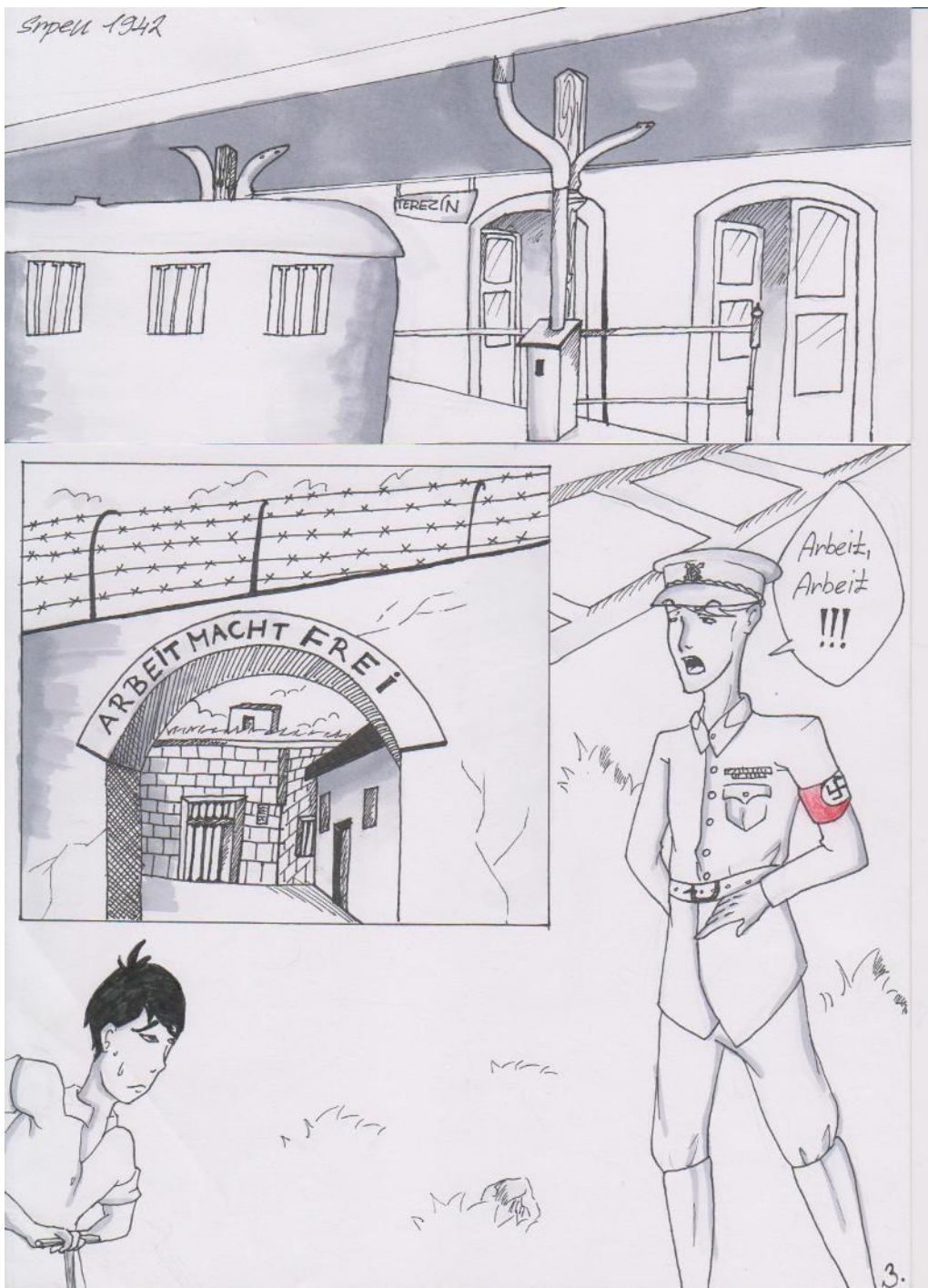

„Já jsem měl ve škole nejlepší známku z dějepisu. Neboť jsem uměl dobře Karla IV. a můj profesor povídal třeba: „Krausi, co víte o Marii Terezii? A já: „Marie Terezie byla císařovna a královna česká, která pomohla velkému rozvoji českého národa. Ale více a významněji se zasloužil Karel IV.“

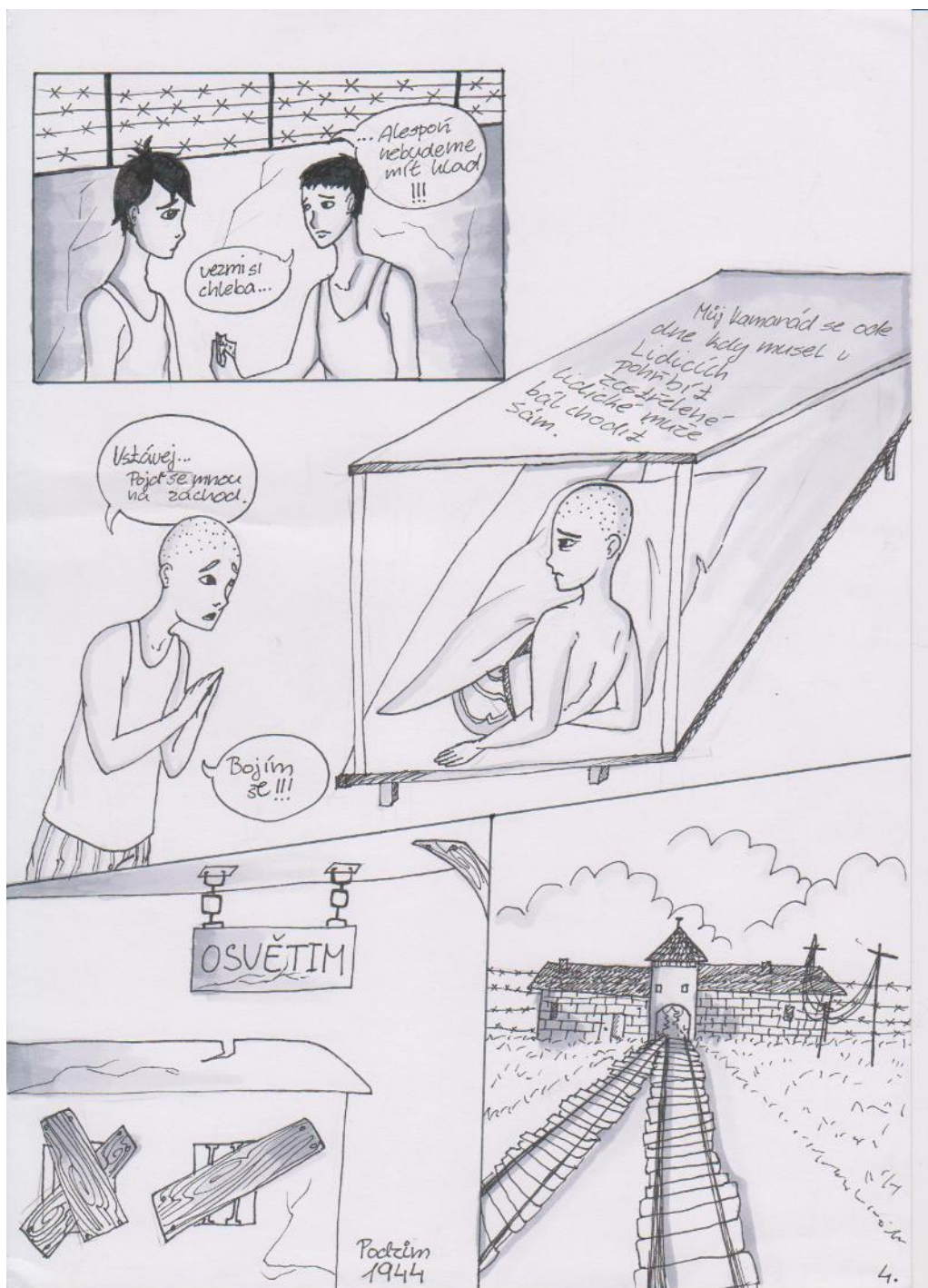

V roce 1935 začaly v Německu platit Norimberské zákony, které diskriminovaly židovské obyvatelstvo. Po vyhlášení protektorátu v březnu 1939 se projevíly protižidovské zákony i u nás.

V srpnu 1942 odjel pan Kraus transportem VA 343 do Terezína, kam dorazil právě v den svých 20. narozenin.

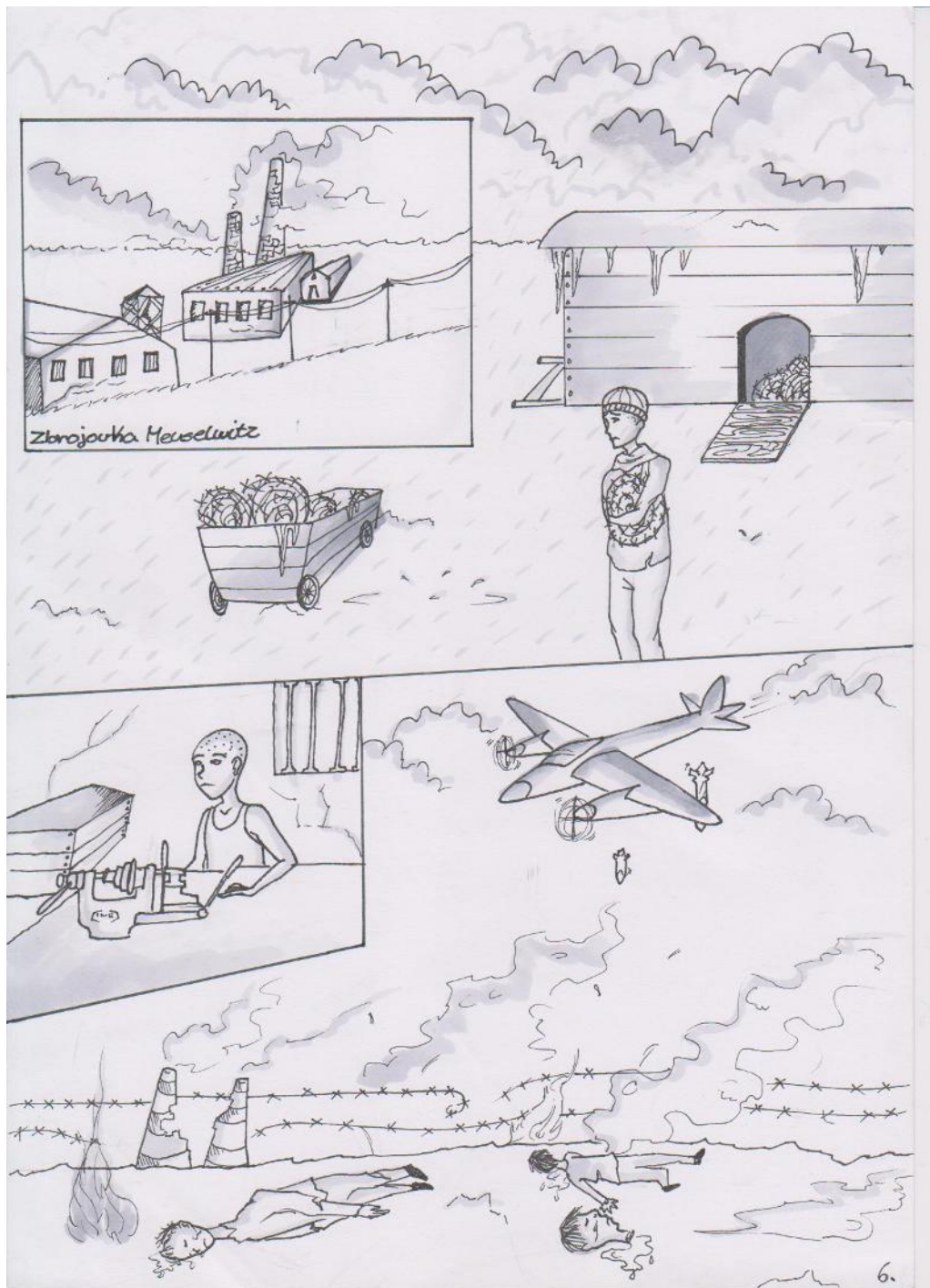

A na podzim 1944 i s bratrem transportem EL 1255 do Osvětimi.

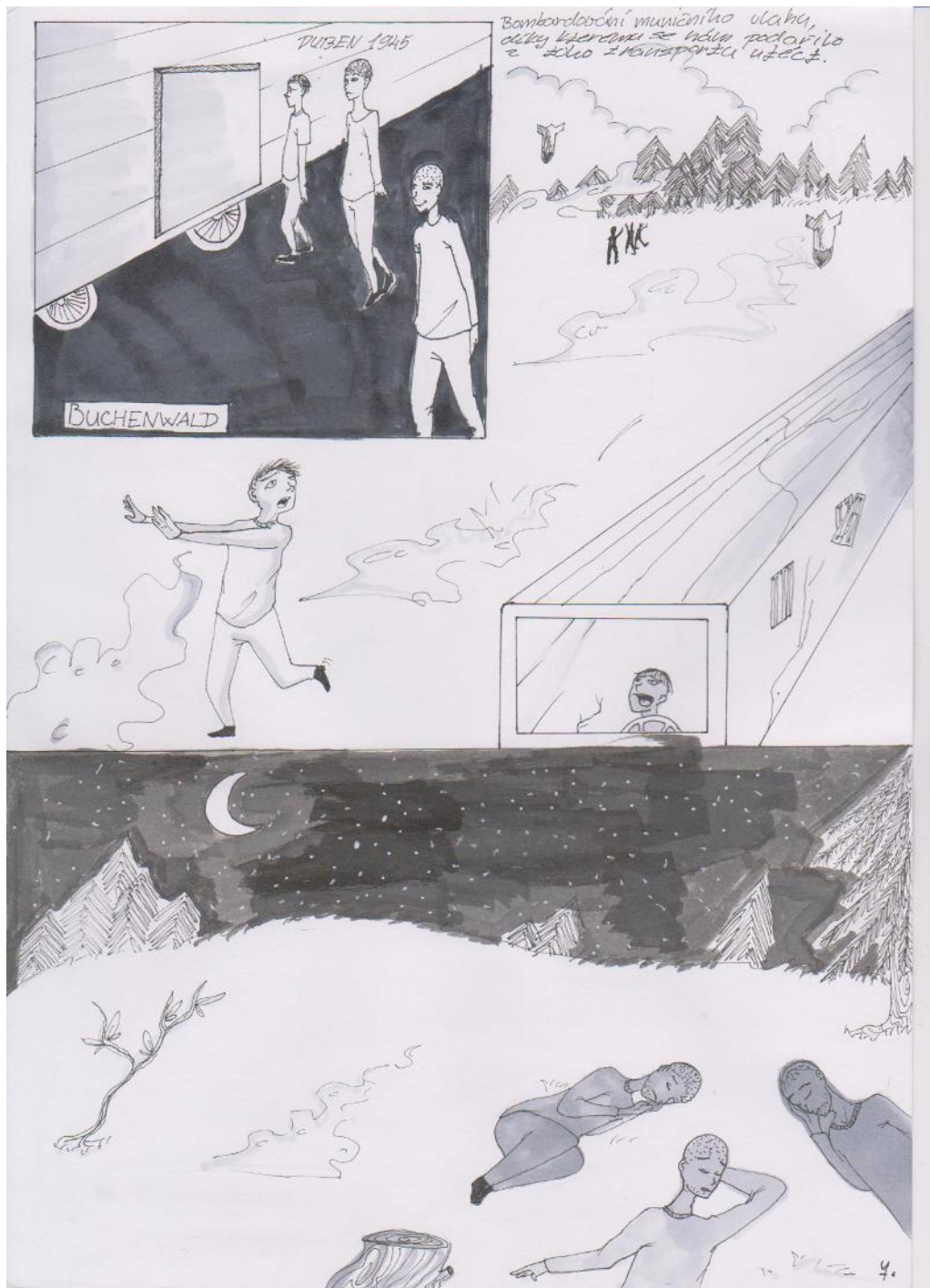

„Vzadu jsme měli vystřižený čtverec a všitou ruhovanou látku a kříže, aby každý poznal, že jsme vězňové, lampasy nám nalakovali na červeno. Do Osvětimi jednoho dne přijeli němečtí inženýři, civilové a začali si vybírat odborníky pro práci v německé továrně. Měli jsme tu drzost předstoupit před Němce a hlásit, že jsme pracovali v Praze v továrně Auto Praga.“

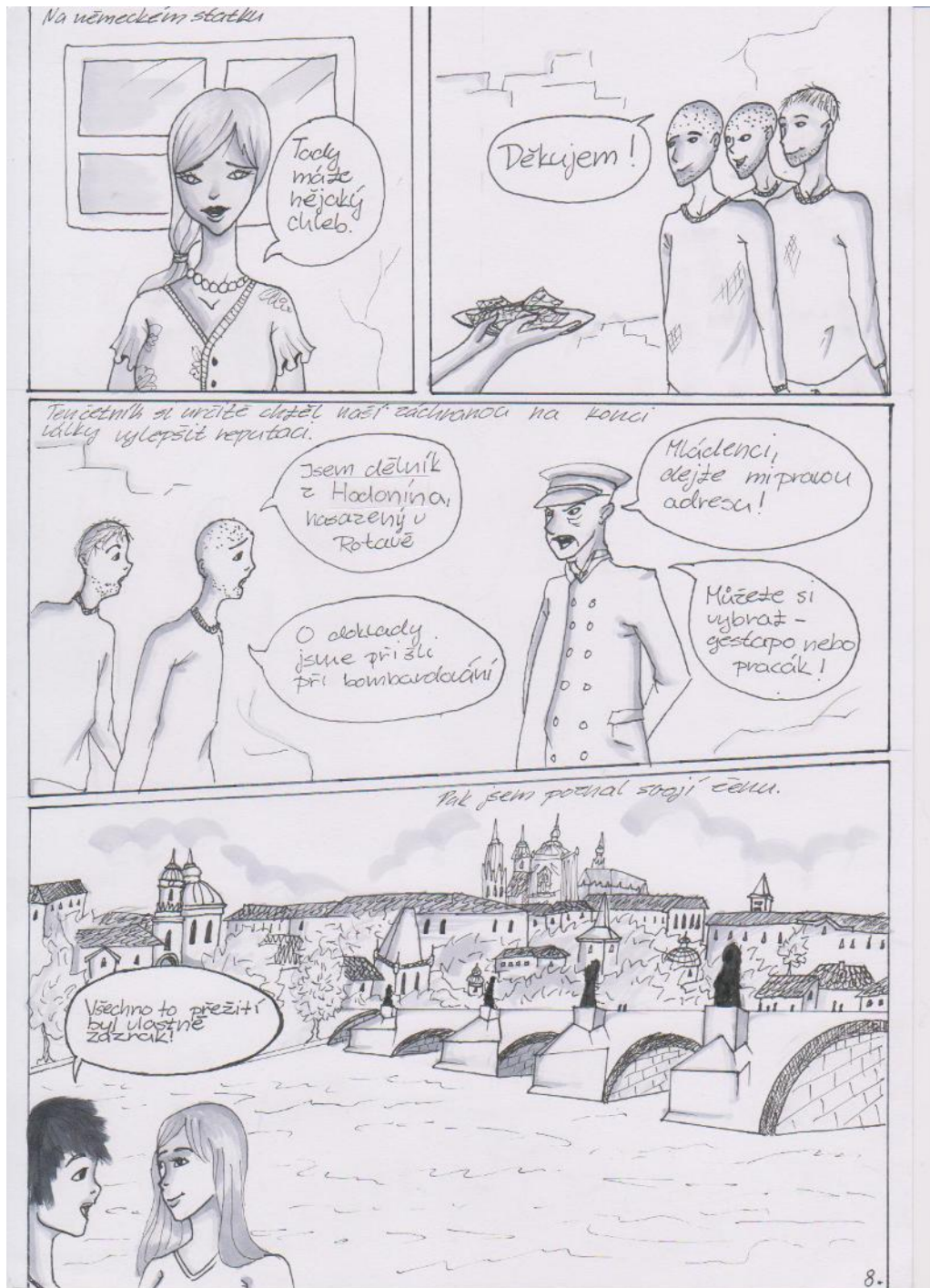

„Jeli jsme směrem k Lipsku, vyložili nás v obci Mojslovice, to je malé město, patřilo pod koncentrační tábor Buchenwald, no a tam nás v té zbrojovce ubytovali a museli jsme zde pracovat. Zbrojovka byla bombardovaná americkým nebo anglickým letectvem, odnesli to i naši vězňové.“

Když měl být Buchenwald v dubnu 1945 osvobozen, byli vězni přesouváni do jiných táborů. Při přesunu se podařilo panu Krausovi utéct. „Přijeli jsme do Krušných hor, Klingenthal, Kraslice, a tam nás napadli americký letci, tři jsme utekli do lesa.“

„Chytla nás německá domobrana, četník nás vyslychal. My jsme měli naučené pohádky, že se jmenuji Jaroslav Krátký, že jsem z Hodonína a že jsem byl nasazený na práci tamhle v Rotavě a při bombardování jsme přišli o papíry a o majetek a nemáme nic.“

„Po válce byl Izrael prohlášen za imperialistický stát, který je jedinou základnou na východě všech protisocialistických, protimírových sil. Takovou politiku tady začali hlásit a sledovali celý pohyb na Židovské obci. Až po sametovém převratu jsem si nechal vytáhnout všechny doklady, které Státní bezpečnost o mně zanesla, je to asi 750 stránek. ... Pořád na všechno musíte hledat odpovědi a musíte pořád číst, cokoliv, abyste si mohli vybrat. Abyste mohli říct – to je moje cesta.“